

Arrest

nr. 72 818 van 6 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 april 2006 en heeft zich op 28 december 2010 voor de tiende keer vluchteling verklaard. Naar aanleiding van verzoekers tweede asielaanvraag werd de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. X van 19 februari 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 28 december 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 14 maart 2011.

1.3. Op 29 september 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren in de provincie Gazni, district Jaghouri, dorp Ali Seyed. U bent Hazara van etnische origine en een sjiietische moslim. U verliet uw land van herkomst op erg jonge leeftijd, samen met uw ouders en familie. Jullie vestigden zich in Iran. De redenen voor dit vertrek uit Afghanistan zijn u onbekend.

U diende in België, als minderjarige, een eerste asielaanvraag in op 4 mei 2006 die door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als niet ontvankelijk werd beschouwd. Hiertegen ging u in beroep bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS). Op 28 juli 2007 besliste het CGVS dat verder onderzoek van uw asielaanvraag noodzakelijk was. U verklaarde Iran te hebben verlaten omwille van een slechte familiale situatie. Binnen uw familie zou uw oudste broer zich als een tiran hebben gedragen en verantwoordelijk zijn geweest voor zowel de dood van uw vader als van uw broer T(...), die naar Pakistan vertrok, zich tot het Christendom bekeerde en vervolgens, in opdracht van uw broer, hierom vermoord werd. Op weg naar hier, in Athene, zou u zich eveneens hebben bekeerd en daarna zijn bedreigd door twee neven die eveneens in Athene waren. Na het onderzoek ten gronde besloot het CGVS tot een weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen de beslissing van het CGVS tekende u op 25 september 2007 beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) die op 18 januari 2008 uw beroep verwierp wegens laattijdig.

Vervolgens diende u op 27 februari 2008 een tweede asielaanvraag in. U was niet teruggekeerd naar Afghanistan en beriep zich op dezelfde motieven als voorheen. Op 24 november 2008 weigerde het CGVS u de hoedanigheid van vluchteling alsook de status van subsidiaire bescherming. Hiertegen ging u in beroep, doch op 19 februari 2009 velde de RVV een conform arrest.

Op 8 april 2009 diende u een derde asielaanvraag in maar deed u vervolgens afstand van asiel. Uw vierde (dd. 7 juli 2009), vijfde (dd. 3 augustus 2009), zesde (dd. 7 september 2009) en zevende asielaanvraag (dd. 13 oktober 2009) werden door de DVZ niet in overweging genomen (bijlage 13quater). In uw vierde asielaanvraag legde u een bewijs van nationaliteit neer, in uw vijfde is er sprake van een 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs) van uw vader.

Op 4 november 2009 diende u een achtste asielaanvraag in gevolgd door een afstand van asiel. Op 22 maart 2010 diende u een negende asielaanvraag in die door de DVZ niet in overweging werd genomen (bijlage 13quater). U presenteerde er een kopie van de 'taskara' van uw vader.

Naar aanleiding van de hongerstaking, waaraan u zelf niet deelnam, diende u op 28 december 2010 een tiende asielaanvraag in. U bent niet teruggekeerd naar Afghanistan. U beroept zich op dezelfde motieven, maar u stelt dat u begrijpt dat het een 'verloren zaak' is. Heden verzoekt u om de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw best heeft gedaan om uw afkomst uit Jaghouri, provincie Gazni, aan te tonen. U verklaart dat uw moeder en één van uw jongere broers drie jaar geleden naar Afghanistan zijn teruggekeerd. Uw moeder heeft er land en een eigen huis in Ali Seyed en is op uitnodiging van haar broer teruggegaan naar haar geboortestreek. Eén van uw jongere broers is met haar mee gegaan, hoewel dit tegen de zin was van uw oudere broer, die nog steeds in Iran verblijft, samen met twee jonge broers. Uw moeder heeft u kunnen opsporen via de contacten van een andere jonge Afghaan afkomstig van Jaghouri en via een chatforum. U onderhoudt telefonisch contact met uw moeder en uw oom. Uw moeder heeft u één keer via het internet kunnen zien. U legt volgende documenten neer: een kopie van de 'taskara' van uw vader, uw originele 'taskara' met vertaling, een bewijs van nationaliteit van de Afghaanse Ambassade, een verklaring van uw identiteit door derden in Afghanistan en bevestigd door het district (fax), een brief van 'CAW De Terp', een brief van uw gastgezin en een brief van een Afghaanse vriend in België.

B. Motivering

Er dient door het CGVS naar aanleiding van uw tiende asielaanvraag te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. In uw eerste asielaanvraag werd tijdens het onderzoek ten gronde geoordeeld dat u uw vrees voor vervolging onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. U verklaarde toen Afghanistan om onbekende reden ontvlucht te hebben en later ook Iran verlaten te hebben om familiale redenen. Evenmin heeft u uw beweerde bekering in Griekenland en uw vrees hierdoor te worden geviséerd in Afghanistan aannemelijk gemaakt (zie beslissing CGVS 1ste asielaanvraag). In uw tweede asielaanvraag bracht u geen inhoudelijke elementen aan die de eerdere beslissing konden ombuigen (zie beslissing CGVS 2de asielaanvraag). In een arrest van 19 februari 2009 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker het niet aannemelijk had gemaakt zich

daadwerkelijk tot het christendom te hebben bekeerd en dat verzoeker in gebreke bleef zijn vrees voor vervolging concreet aan te tonen. Heden, naar aanleiding van uw tiende aanvraag moet worden opgemerkt dat u betreffende uw asielmotieven geen nieuwe elementen wenst aan te brengen en dat u voornamelijk uw afkomst uit Jaghouri, Ali Seyed, wenst aan te tonen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat u deze in uw tweede asielaanvraag geweigerd werd omdat u uw afkomst uit de provincie Gazni, in casu het district Jaghouri niet aannemelijk had gemaakt. Meerbepaald bleek uw kennis over uw beweerde regio van herkomst ingestudeerd, u gaf dit ook toe. Bijzonder frappant was uw bewering afkomstig te zijn van het dorp Ali Seyed, terwijl u in uw eerste asielaanvraag niet in staat was een antwoord te geven op de vraag van welk dorp in Afghanistan u precies afkomstig was. Dat u de kennis die u had over Jaghouri had ingestudeerd, gaf u overigens toe. Bovendien kondigde u toen al aan dat u bij een volgend gehoor, via contacten met derden en eigen opzoekingswerk, nog meer informatie zou kunnen geven over Jaghouri. Het CGVS oordeelde inzake uw tweede asielaanvraag dat het op basis van uw flagrante uiteenlopende verklaringen niet mogelijk was om zich een correct beeld te vormen van uw werkelijke plaats van herkomst. Uw geloofwaardigheid was dusdanig in het gedrang gekomen dat u het voordeel van de twijfel niet kon worden toegekend. Voor de volledige motivering verwijst het CGVS naar haar beslissing van 20 november 2008.

De RVV heeft, inzake uw tweede asielaanvraag, de beslissing van het CVGS om u de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren bevestigd en stelde in haar arrest van 19 februari 2009 dat een enkele verwijzing naar de algemene toestand in uw land van herkomst niet volstaat maar dat de asielzoeker enig verband met zijn eigen persoon dient aannemelijk te maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (zie arrest RVV, dd. 19 februari 2009, p. 3 punt 2.2.2).

Inzake uw afkomst van Jaghouri voert u heden aan dat u via derden contact heeft weten leggen met uw moeder die sinds drie jaar met één van uw jongere broers terug in Afghanistan leeft. U zou sinds ongeveer drie jaar contact hebben met uw moeder en broer (gehoorverslag CGVS 10de asielaanvraag p.2). Uw moeder zou zijn teruggekeerd op vraag van haar broers, omdat ze zich alleen voelde en haar oudste zoon (uw oudste broer) niet vertrouwde, en ook omdat ze het beu was om geen geldige documenten te hebben in Iran. U beweert dat uw moeder een huis én land heeft in Jaghouri, Ali Seyed, maar ook veel bij uw ooms verblijft. U belt geregeld naar uw moeder en oom en heeft uw moeder éénmaal kunnen zien en spreken via het internet (gehoorverslag CGVS 10de asielaanvraag p.3 en 4). Uw moeder, uw oom langs moederszijde en uw oom langs vaderszijde zouden u tevens de documenten hebben bezorgd die u in het kader van uw tiende asielaanvraag neerlegt. Echter, het CGVS is niet overtuigd van uw bewering dat uw moeder terugkeerde naar Afghanistan ongeveer drie jaar geleden op vraag van haar broers. Dit om volgende redenen. Ten eerste, reeds bij uw eerste asielaanvraag werd u gevraagd of u nog familie had in Afghanistan, waarbij u antwoordde dat er nog drie ooms langs vaderszijde in Afghanistan woonden en verscheidene anderen in diverse andere landen (gehoorverslag CGVS 1ste AA dd. 12 juli 2006 p.2). Bij uw tweede asielaanvraag stelde u dat uw vader vijf broers heeft, waarvan er één in Afghanistan verbleef, één in Iran, één in Australië en twee in Koeweit. De drie zussen van vader verbleven toen in Jaghouri. De twee broers van uw moeders twee broers verbleven dan weer in Australië en in Pakistan (gehoorverslag CGVS 2de AA dd. 04 juni 2008 p.4). U spreekt zich op dit punt dus tegen.

Ten tweede is het uiterste bevreemdend dat u nu verklaart dat uw moeder nog altijd haar eigen huis en land heeft in Jaghouri, Afghanistan, dat ze in het beheer van een pachter had gegeven (gehoorverslag CGVS 10de asielaanvraag p.3). Echter, bij uw eerste asielaanvraag wist u zelfs niet uit welk dorp u kwam. Het is niet geloofwaardig dat u de vraag naar uw geboortedorp niet kon beantwoorden gesteld dat uw moeder daar nog over een huis en land zou beschikken beheerd door een pachter.

Ten derde stelt u dat uw moeder naar Afghanistan terugkeerde omdat ze het beu was om in Iran zonder documenten te leven (gehoorverslag CGVS 10de asielaanvraag p.2). U beweert dat uw oudste broer en twee andere broers goede contacten hadden met de politie en dus tegen betaling hun documenten konden verlengen, wat niet het geval was voor uw moeder en jongste broer (deel van een tweeling). Terzake zijn uw verklaringen in uw opeenvolgende gehoren tegenstrijdig. In uw eerste asielaanvraag stelde u dat uw hele familie illegaal in Iran verbleef, wat dus impliceert dat niemand van en over geldige documenten beschikte, terwijl u tijdens uw tweede asielaanvraag stelde dat uw hele familie via connecties over tijdelijke verblijfsdocumenten kon beschikken (zie beslissing CGVS 2de asielaanvraag). Heden verklaart u dan weer dat er voor uw moeder en jongste broer geen documenten waren, wat in het geheel niet logisch is. Bovendien wijzigt u opnieuw uw verklaring door te stellen dat enkel uw oudste broer via zijn contacten met de politie verblijfsdocumenten heeft en de anderen niet (gehoorverslag CGVS 10de asielaanvraag p.3). U wijzigt aldus telkens uw verklaringen wanneer u het heeft over het (ontbreken van) verblijfsstatuut van jullie gezin in Iran. U vervolgens gevraagd waarom u

dan niet naar Afghanistan kan gaan aangezien uw moeder en broer daar gelukkig zijn en klaarblijkelijk de situatie in Jaghouri - waarvan u verklaart afkomstig te zijn - voldoende veilig achtten om te kunnen terugkeren, zegt u dat dit misschien een optie was geweest indien u samen met haar had kunnen vertrekken, maar dat het nu niet meer kan omdat er oorlog is in Gazni en de wegen van en naar Jaghouri heel onveilig zijn. U gevraagd iets te vertellen over uw dorp Ali Seyed, zegt u dat het een klein dorp is van 120 huizen, dat er bergen rond zijn en dat er een klein riviertje is (gehoorverslag CGVS 10de asielaanvraag p.2). Deze beschrijving is zo algemeen dat ze kan gelden voor duizenden andere dorpen in Afghanistan. Gedurende uw tweede asielaanvraag werd u dezelfde vraag gesteld en kwam u niet verder dan te stellen dat u niets over de kleine dorpen weet, maar enkel over de grote, waarbij u een opsomming gaf van enkele grote dorpen in Jaghouri (gehoorverslag CGVS 2de AA dd. 04 juni 2008 p.2). Zoals reeds toen werd opgemerkt was deze kennis ingestudeerd en bleek deze niet authentiek te zijn.

Uit het bovenstaande blijkt dat op basis van uw uiteenlopende verklaringen het CGVS zich andermaal geen correct beeld kan vormen van uw juiste plaats van herkomst, of van de eventuele sociaal-familiale netwerken of opvangalternatieven waarover u in Afghanistan of daarbuiten kan beschikken. Bijgevolg wordt u de subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet geweigerd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het betreft: een kopie van de 'taskara' van uw vader, uw originele 'taskara' met vertaling, een bewijs van nationaliteit van de Afghaanse Ambassade, een verklaring van uw identiteit door derden in Afghanistan en bevestigd door het district (fax), een brief van 'CAW De Terp', een brief van uw gastgezin en een brief van een Afghaanse vriend in België.

Uw Afghaanse documenten, waaronder uw eigen 'taskara' en een 'derdenverklaring', zouden u vanuit Afghanistan door uw moeder en oom zijn opgestuurd maar, zoals hierboven al werd opgemerkt, zijn er ernstige twijfels gerezen over de beweerde terugkeer van uw moeder en broer naar Jaghouri, alsook de aanwezigheid van de broer van uw moeder met wiens hulp u de documenten uit Afghanistan verkreeg. De Afghaanse telefoonnummers vermeld op de neergelegde Proximus-rekening kunnen onmogelijk worden gecontroleerd wat de werkelijke eigenaar(s) ervan betreffen. De 'taskara' van uw vader is via een e-mail verstuurd, waardoor de authenticiteit en herkomst niet kunnen worden nagegaan. De nationaliteitsverklaring van de Ambassade is eveneens een kopie (het origineel zou u zijn verloren) en u gevraagd op welke basis u deze verklaring heeft gekregen, antwoordt u volledig naast de kwestie (gehoorverslag CGVS 10de asielaanvraag p.5). De brieven uit België (van CAW De Terp, van uw gastgezin en van een Afghaanse vriend) brengen geen extra elementen aan voor de appreciatie van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste onderdeel "nopens de nietigverklaring c.q. aanvullende onderzoeksmaatregelen", voert verzoeker aan dat het onderzoek van de tiende asielaanvraag manifest gebrekkig, onvolledig en onzorgvuldig is uitgevoerd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, reden waarom het dossier dient te worden teruggestuurd naar de zetel van het CGVS en aanvullende onderzoeksmaatregelen dienen te worden bevolen. Verzoeker betoogt dat hij een kopie van een taskara van zijn vader, een bewijs van nationaliteit, een originele taskara met vertaling, een verklaring van identiteit door derden in Afghanistan en bevestigd door het District, een brief van CAW De Terp en een brief van een Afghaanse vriend in België heeft ingediend, en dat, hoewel deze stukken pertinent en bewijskrachtig zijn, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet eens in overweging neemt, louter op basis van de (verkeerde) stelling dat de terugkeer van zijn moeder naar Afghanistan niet bewezen wordt. Verzoeker vervolgt dat het al dan niet-terugkeren van zijn moeder naar het geboortedorp in Afghanistan bovendien niet decisief is bij de bepaling van de regio (provincie) waaruit verzoeker afkomstig is. Verzoeker is van oordeel dat de bewijswaarde van de stukken die hij heeft ingediend inhoudelijk moet getoetst worden. Verzoeker wijst er eveneens op dat een factuur werd ingediend waaruit blijkt dat hij op regelmatige wijze contact onderhoudt met zijn familie in Al Sayed en dat zijn raadsman op het einde van het gehoor de dossierbehandelaar uitgenodigd heeft om "indien er twijfel zou zijn in hoofde van de Commissaris-generaal dat dit gesprekken zijn tussen verzoeker en zijn familie", te willen onderzoeken wie de titularissen zijn van de op de factuur vermelde Afghaanse nummers, terwijl in de bestreden beslissing geen gewag wordt gemaakt van deze vraagstelling, laat staan dat zij een begin van onderzoek zouden hebben uitgevoerd.

In een tweede onderdeel “nopens de hervorming”, voert verzoeker aan dat hij met de nieuw aangebracht stukken duidelijk aantoonst dat hij afkomstig is van Ali Sayed en dat de bedenkingen c.q. opmerkingen van de commissaris-generaal werkelijk volstrekt bij de haren getrokken zijn. Voorts onderneemt verzoeker een poging om de verschillende motieven te weerleggen of te ontkrachten.

Er worden geen nieuwe documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat op basis van zijn uiteenlopende verklaringen het CGVS zich andermaal geen correct beeld kan vormen van zijn juiste plaats van herkomst, of van de eventuele sociaal-familiale netwerken of opvangalternatieven waarover hij in Afghanistan of daarbuiten kan beschikken, zodat hem bijgevolg de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet wordt geweigerd.

In de mate verzoeker naar aanleiding van zijn tiende asielaanvraag een aantal documenten heeft ingediend teneinde zijn identiteit en afkomst uit Afghanistan aan te tonen en hij betoogt dat deze stukken, hoewel pertinent en bewijskrachtig, niet eens in overweging worden genomen louter op basis van de (verkeerde) stelling dat de terugkeer van de moeder van verzoeker naar Afghanistan (Ali Sayed) niet bewezen wordt, gaat verzoeker voorbij aan een belangrijk motief in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, de verschillende stukken wel degelijk in overweging zijn genomen doch de commissaris-generaal van oordeel is dat deze stukken niet vermogen de conclusies te wijzigen, zoals wordt toegelicht: *“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het betreft: een kopie van de ‘taskara’ van uw vader, uw originele ‘taskara’ met vertaling, een bewijs van nationaliteit van de Afghaanse Ambassade, een verklaring van uw identiteit door derden in Afghanistan en bevestigd door het district (fax), een brief van ‘CAW De Terp’, een brief van uw gastgezin en een brief van een Afghaanse vriend in België. Uw Afghaanse documenten, waaronder uw eigen ‘taskara’ en een ‘derdenverklaring’, zouden u vanuit Afghanistan door uw moeder en oom zijn opgestuurd maar, zoals hierboven al werd opgemerkt, zijn er ernstige twijfels gerezen over de beweerde terugkeer van uw moeder en broer naar Jaghour, alsook de aanwezigheid van de broer van uw moeder met wiens hulp u de documenten uit Afghanistan verkreeg. De Afghaanse telefoonnummers vermeld op de neergelegde Proximus-rekening kunnen onmogelijk worden gecontroleerd wat de werkelijke eigenaar(s) ervan betreffen. De ‘taskara’ van uw vader is via een e-mail verstuurd, waardoor de authenticiteit en herkomst niet kunnen worden nagegaan. De nationaliteitsverklaring van de Ambassade is eveneens een kopie (het origineel zou u zijn verloren) en u gevraagd op welke basis u deze verklaring heeft gekregen, antwoordt u volledig naast de kwestie (gehoorverslag CGVS 10de asielaanvraag p.5). De brieven uit België (van CAW De Terp, van uw gastgezin en van een Afghaanse vriend) brengen geen extra elementen aan voor de appreciatie van uw asielaanvraag.”*

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.4. In casu dient vooreerst te worden vastgesteld dat het beroep van verzoeker naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag werd verworpen wegens laattijdigheid, naar aanleiding van het beroep in zijn tweede asielaanvraag de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde bij arrest nr. 23.323 van 19 februari 2009, van de derde asielaanvraag verzoeker afstand deed, in de vierde tot en met de zevende asielaanvraag een beslissing houdende niet in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen door de gemachtigde van de bevoegde minister, van de achtste asielaanvraag verzoeker afstand deed en bij de negende andermaal een beslissing houdende niet in overwegingname van een asielaanvraag werd genomen.

Verder wijst de Raad erop dat geen enkele wetsbepaling verbiedt dat in het kader van een latere asielaanvraag uitspraak wordt gedaan mede op basis van gegevens die in het kader van de eerdere asielaanvragen bekend waren. Overigens blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal, naast een verwijzing naar de reden van de weigeringsbeslissing in de eerdere asielaanvragen, uitvoerig ingaat op de nieuwe elementen die verzoeker aanbrengt in het kader van zijn tiende asielaanvraag.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van opeenvolgende asielaanvragen de beslissing met betrekking tot de eerdere asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Verzoeker heeft alle beroepsmogelijkheden met betrekking tot zijn eerdere asielaanvragen uitgeput en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een latere asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerdere asielaanvraag nogmaals te beoordelen. De bevoegdheid van de Raad is bijgevolg in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de tiende asielaanvraag nieuw aangehaalde stukken en gegevens, met name een kopie van een taskara van zijn vader, een bewijs van nationaliteit, een originele taskara met vertaling, een verklaring van identiteit door derden in Afghanistan en bevestigd door het District, een brief van CAW De Terp en een brief van een Afghaanse vriend in België. Verzoeker verklaart tevens dat zijn moeder samen met een broer drie jaar geleden terugkeerde naar Gazni, de provincie waarvan verzoeker afkomstig zou zijn.

2.5. De Raad merkt op dat verzoeker tijdens het gehoor op 14 maart 2011 bij de Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaart *“ik wil SB omwille van afkomst”* en dat hij dit ter terechtzitting bevestigt. Derhalve kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. Wat betreft verzoekers afkomst uit Afghanistan en zijn jarenlang verblijf in Iran kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel begin van bewijs indient van het verblijf in Iran samen met zijn moeder, al dan niet met een tijdelijke dan wel een permanente titel. Dit klemmt des te meer nu verzoeker wel contact zou hebben met zijn moeder die in tussentijd terugkeerde naar Afghanistan met een broer en verzoeker documenten opstuurde waaruit zou moeten blijken dat de familie afkomstig is van Gazni.

Hoe dan ook, in de mate verzoeker volhardt dat hij afkomstig is uit Afghanistan en de subsidiaire bescherming derhalve dient te worden onderzocht rekening houdende met zijn afkomst uit Gazni waar zijn moeder thans zou verblijven samen met een broer en andere familieleden, en hij ter staving van zijn afkomst een aantal documenten voorlegt, wijst de Raad erop dat uit artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet dient te worden afgeleid dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dient genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade en dat daaruit blijkt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Daargelaten de vraag of verzoekers moeder en familieleden al dan niet in Gazni woonachtig zijn, of dat hij effectief afkomstig is uit Gazni, toont verzoeker, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, niet aan dat het voor hem onmogelijk of onredelijk is om zich te vestigen in één van de stedelijke gebieden in het land waarvan hij stelt de nationaliteit te bezitten, namelijk Afghanistan.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) verzet zich immers niet tegen een dergelijk intern vestigingsalternatief voor Afghanistan. Het Hof oordeelde in de zaak Hussein tegen Zweden (Application no. 10611/09) van 13 oktober 2011 dat een intern vlucht- of vestigingsalternatief veilig te bereiken moet zijn, toegankelijk moet zijn en de persoon er zich moet kunnen vestigen (overweging 97-98). In het geval Hussein tegen Zweden werd vastgesteld dat verzoeker afkomstig was van Gazni maar dat het mogelijk en niet onredelijk was dat hij zich elders in Afghanistan zou vestigen, bij voorbeeld in Kabul of Mazar-e Sharif, vestigingsalternatief waar verzoeker niet mee akkoord ging omdat hij geen

familie of netwerk had in Afghanistan om hem te beschermen (overweging 95). Het Hof wijst erop dat klaarblijkelijk een vestigingsalternatief beschikbaar is, niettegenstaande de verzoekende partij aanvoerde dat hij in Afghanistan niet beschikte over familie of een netwerk om hem te beschermen (overweging 98). Het Hof baseert zich hierbij onder andere op de UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection needs of Asylum-Seekers from Afghanistan* van 17 december 2010, waaruit blijkt dat UNHCR een intern vlucht- of vestigingsalternatief over het algemeen aanvaardbaar acht indien bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaard eveneens dat alleenstaande mannen alsook gezinnen in bepaalde omstandigheden in stedelijke of semi-stedelijke gebieden kunnen leven zonder ondersteuning van familie of hun gemeenschap gelet op de instorting van de traditionele sociale relaties door de jaren van oorlog, de vluchtelingenstroom en de groeiende interne migratie naar stedelijke gebieden. UNHCR wijst er wel op dat elk geval individueel beoordeeld dient te worden.

In casu herhaalt de Raad dat verzoeker een zelfstandige jongeman is die blijk heeft gegeven van initiatief en aangeeft dat hij naaste familie heeft in Afghanistan waarmee hij een regelmatig contact houdt. Voorts spreekt verzoeker de landstaal Dari en kan hij geen enkel argument bedenken waarom hij niet in Kabul of Mazar-e Sharif zou kunnen wonen.

2.7. De Raad besluit derhalve dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming vermits hij een intern vluchtalternatief heeft in Kabul of Mazar-e Sharif.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS